

Τολίκιй, αλ, οε. ἐπιθ. τόσος, τοσοῦτος, τηλικοῦτος, τηλιχόσδε, τηλίκος.

Τολίκω. ἐπιρ. τόσον, τοσοῦτον, τοσούτῳ, τηλικοῦτον. Τολκοβάνιε, ἥ. οὐδ. ἐρμηνεία, ἔξηγησις.

Τολκοβάτελ, λ. ἀρσ. ἐρμηνευτής, ἔξηγητής, ἐρμηνεὺς, διερμηνεύς.

Τολκό, χέψη (ε). παρτ. τολκόχη (καὶ τολαιχή). κοπανίζω, ἴγδιζω, λεαίνω, λιαίνω, (κατερείνω), κόπτω, πτίσσω, συνθλάω-ῶ, τρίβω ἐν τῇ θυείᾳ. §παθ.-ειλ.-μαι.

Τολκόιο, εψη(ῆς). παρτ. τολκοβάχη. ἔξηγέομαι -οῦμαι, ἐρμηνεύω, ἐφερμηνεύω, ἐπεξηγέομαι-οῦμαι. §παθ.-ειλ.-μαι. Τολπά, ἢ. θηλ. συρφετὸς, ὄχλος, δῆμος, σπεῖρα, τάγμα, στῆφος, συμμορία, πλῆθος συνηγμένον. =σοβόριψε=πόλυψε.

Τόλ. ἐπιρ.=τολίκω.

Τομλίο, μύση(ού). παρτ. τομήχη (καὶ-μλάχη) καταπονέω-ῶ, δαμάζω, κολάζω, μαστίζω, βασανίζω. =ούτομλάιο=ἀργάζ. §παθ. το-

μίμη ἔσμε.-μαι.

Τόνκιй, αλ, οε. (συντετμημ. τόνοκζ, κὰ, κο.) ἐπιθ. λεπτός, ἵσχνός.

Τόνιψ. ἐπιρ. λεπτῶς, ἵσχνῶς. Τοπάζιй, ἥ. ἀρσ. (λίθ. πολυτ). τοπάζιον.

Τοπτάιο, εψη=τῶς ἐπομ.

Τοπχή, εψη(πο). παρτ. τοπτάχη. πατέω-ῶ, καταπατέω -ῶ. =ποπιράιο. 2)-γρόζδε-τοχύλο. πατῶ σταφυλὴν. ληνόν. (αὔξ. ἡτ.)=περδ τοχύλο=ἡζ-γητάιο. §παθ.-ειλ.-μαι.

Τόργη, ἢ. ἀρσ. ἀγορὰ, πρατήριον=τόργηψε.

Τόργεσκη. ἐπιρ. ἀγοραίως, χυδαϊκῶς. 2)=τοργέστβενη (135).

Τοργέστβενη, ἐπιρ. πανηγυρικῶς (θριαμβευτικῶς) μετὰ θριαμβου.

Τοργεστβό, ἢ. οὐδ. πανήγυρις, πανηγυρισμὸς. ἰσρτή.

Τοργεστβόιο, εψη. -ετβοβαχη. πανηγυρίζω, ἐσρτάζω.

Τόργηψε, ἢ. οὐδ. ἀγορὰ, μάκελλον(Λατ.)=τόργη.

Τοργηνίκη, ἢ. ἀρσ. δέμπτορευόμενος (=τοργάιοψη=κάπλιθαίψη). §άλλαχοῦ, τραπε-